

85 let výroby v Koposu

Na tiskové konferenci, která se konala 18. října 2011 v hotelu Jalta, seznámili přítomné novináře s historií, současností i nejbližší budoucností společnosti Kopos Kolín její generální ředitel Ing. Josef Vavrouch (na obr. uprostřed) a obchodní ředitel MUDr. Jiří Vavrouch (na obr. vlevo).

Vznik firmy se traduje již od roku 1926, kdy akciová společnost bratislavských kabeloven zakoupila od firmy na výrobu cukrovinek rozestavěný objekt v Kolíně, v němž v podstatě okamžitě zahájila výrobu pláštových a pancéřových elektroinstalačních trubek, krabic a ostatního příslušenství. V období první republiky si společnost vydobyla monopolní postavení na trhu.



Pobočka bratislavské Továrny na káble, kterou od roku 1939 vlastnila firma Isolit z Jablonného nad Orlicí, se po znárodnění v roce 1949 stala součástí národního podniku Kablo Bratislava, později Kablo Kladno a posléze se podnik osamostatnil a nesl název Kablo Kolín. Postupně se zde vyráběla veškerá domácí produkce elektroinstalačních úložných materiálů. V roce 1994 byl státní podnik Kablo Kolín zprivatizován pod obchodním názvem Kopos Kablo Kolín, s. r. o. Tato společnost se 1. ledna 1996

transformovala v akciovou společnost Kopos Kolín, a. s.

Od privatizace společnost investovala značné prostředky do nových technologií jako základu výroby produktů v nejvyšší kvalitě. Nezbytné rekonstrukce a stavba nových výrobních hal proběhly ve dvou etapách: v roce 2004 až 2005 byla realizována investice do výstavby administrativně výrobní haly a technologie ve výši 300 mil. Kč. Ve druhé etapě v roce 2008 až 2009 se postavila provozně-výrobní a skladová hala. Investice dosáhly výše 176 mil. Kč. V letech 2008 až 2011 Kopos investoval 111 mil. na nákup pozemku a stavbu výrobní haly na Ukrajině. Celkové náklady na modernizaci, inovace, novou výstavbu a nákup technologií dosáhly jedné 1,5 mld. Kč.

Cílem společnosti Kopos Kolín je nejen zachovat úroveň prvotřídních výrobců elektroinstalačních materiálů, ale především být spolehlivým partnerem, a to jak pro zaměstnance, tak především pro odběratele a obchodní partnery. Společnost sleduje technickou dokonalost svých výrobků, stoprocentní kvalitu výroby, bezpečnost a vliv na životní prostředí. V současné době Kopos zaměstnává v ČR 365 lidí, ve 13 dechých společnostech v Evropě, Asii a Americe pracuje dalších 156 osob. Věkový průměr zaměstnanců Kopos Kolín, a. s., je 42 let. (KI)

Lokální sálavá topidla inspirovaná Sluncem

Na tiskové konferenci, která se konala 22. září v hotelu Jalta, představila společnost Able electric přítomným novinářům tzv. světlé infrazářiče – lokální sálavá topidla využívající technologii wolframového vlákna a pozlaceného křemenného skla. Součástí této prezentace byla také stručná, ale velmi dobře připravená přednáška doc. Ing. Karla Dadourka, CSc., z Technické univerzity v Liberci (na obr. vpravo), který objasnil fyzikální podstatu této techniky lokálního vytápění.



Originální křemenné zářiče s parabolickými reflektory – quartzová topidla – představují zcela novou technickou úroveň. Podle slov generálního ředitele společnosti Able Electric Ing. Ivo Borovce (na obr. vlevo), která „světlé“ zářiče do České republiky od firem Tansun a Burda dováží, jde o výrazný kvalitativní skok oproti dřívě prodávaným „temným“ infrazářičům. Proto také

Able Electric zvolila záměrně obchodní název *quartzové topidlo*, aby se tyto nové produkty i názvově odlišily od klasických infrazářičů.

V křemenných zářičích jsou používány výbojky Philips HeLen s elektricky žhaveným wolframovým vláknem v trubici z křemenného skla. Křemenný tepelný zářič má teplotu až 2 600 °C a vyzařuje maximálně v blízké infračervené oblasti s vlnovou délkou okolo 1000 μm (viditelné světlo je zhruba 400 až 800 μm). Ke zlepšení účinnosti zářičů je použito hned několik celosvětově chráněných patentů. Vnitřek trubice z křemenného skla je pokryt speciální zlatou vrstvou, která zvyšuje výkon a trvanlivost. Účinnost vyzařování v infračervené oblasti dosahuje 96 až 98 % a topidlo má životnost okolo 7 000 h, a to bez znatelného snižování účinnosti zářiče během jeho stárnutí, a je zcela odolné proti tepelným šokům nebo třeba i ponořování do vody. (KI)



Ing. Jiří Rujbr,
obchodní ředitel, AXIMA

Pane řediteli, společnost AXIMA slaví letos 20 let své existence. Jakým vývojem AXIMA prošla a co se z Vašeho pohledu za těchto dvacet let zásadně změnilo?

Jednou větou, z malinké firmy s více méně lokální působností jsme v současné době společnost, která má široký a stálý okruh zákazníků po České republice, a co se týče výroby a dodávek napájecích zdrojů a nabíječů tak po velké části Evropy. Samozřejmě změnilo se firemní prostory, kde postupně s nárůstem naší činnosti se v docela pravidelných intervalech objevovala nutnost využívat stále větší plochu. S přibývajícím počtem zaměstnanců došlo ke specializaci na jednotlivé činnosti nebo sortiment výrobků.

Co bylo Vaše dosavadní nejtěžší rozhodnutí?

To vím přesně. Bylo to v nedávném období, kdy jsme nedokázali nadále čelit pokračující hospodářské recesi v původním počtu zaměstnanců, a musel jsem se rozhodnout, kdo zůstane a kdo bude muset naši firmu opustit. Jinak spíše dělím rozhodnutí na snadná, která lze udělat ihned, a ta, která člověku musí nějakou dobu ležet v hlavě, než „uzrají“.

Je vedle Vaší důležité manažerské funkce obchodního ředitele nějaký jiný obor, kterému se úžeji věnujete?

Je to technika všeobecně současná i minulá – zajímám se např. o konstrukci původní poválečné výroby traktorů v Brně, a protože nechci zůstat jenom u teorie, začal jsem jeden zatím ne zcela kompletní exemplář sestavovat. Časem bych jej rád uvedl do jeho původní podoby.

Čeho si nejvíc vážíte u svých spolupracovníků?

Tady bych zmínil především vzájemnou důvěru, která – troufám si říct – panuje mezi námi od samého vzniku společnosti a přenáší se na další nové spolupracovníky. Každý má své vlastní úkoly, ale současně je i důležitou součástí jednoho kolektivu. Oceňuji zájem a ochotu spolupracovat v nejvyšší možné míře jak při výměně informací, tak při řešení konkrétních úkolů.

Kdo Vás profesně nejvíce ovlivnil?

Tři fáze: v raných školních letech to byl táta, potom skvělý učitel odborných předmětů na střední škole a poté staří praktici a výrobní kolegové v mém prvním zaměstnání.

Co považujete za svůj největší profesionální úspěch?

Za největší profesionální úspěch z kategorie manažerských považuji vždy vytvoření nového úspěšně fungujícího týmu spolupracovníků.

Co právě čtete. Jakou literaturu máte rád?

Nemám vyhraněný styl literatury, a naopak rád střídám různé žánry. Před nedávnem jsem objevil ve staré knihovně několik původních knih z vydavatelství J. Otty. V současné době mám rozečtený jeden z románů hraběte Lva Nikolajeviče Tolstého. Předtím jsem proběhnul Alchymistovi Pablo Coelho a ještě předtím pro odlehčení obraz Doriana Graye od Oskara Wilda. (KI)